

1. NỒI CƠM ĐIỆN TẬP THỂ DỤC

Một, hai, ba, bốn.

Hai, hai, ba, bốn.

Một, hai, ba, bốn.

Hai, hai, ba, bốn.

Sáng sớm, hai bố con tôi đã dậy để tập thể dục theo đài phát thanh buổi sáng. Hôm nay là ngày hội thể thao mà, phải chăm chỉ một chút chứ.

"Kenichi và bố phải đoạt huy chương vàng mang về mới được!" Bố quay về phía mặt trời hô to đầy khí thế. "Nhưng không biết có huy chương vàng không nhỉ?"

Học sinh trường tôi rất ít nên phụ huynh học sinh và cả bà con khu phố cũng cùng tham gia đại hội thể thao cho vui.

"Mà không biết cơm hộp đã xong chưa, bố nhỉ?"

Cái tôi quan tâm hơn cả là vấn đề này chứ không phải là chuyện đoạt huy chương.

"Bố con mình vào bếp xem thế nào đi."

Thế là tôi với bố liền kéo nhau vào bếp, đúng lúc có tiếng nói vọng ra:

"Không được. Không thể thế được. Chuyện gì thế này?"

Tiếng mẹ nghe như sắp khóc vậy.

"Có chuyện gì thế hở mẹ?"

Tôi với bố ngó vào thì thấy mẹ đang loay hoay với chiếc nồi cơm điện.

"Không đóng nắp được. Cái nồi này bị sao rồi ấy, mẹ đóng nắp kiểu gì cũng không được."

Bố thấy vậy liền vỗ tay đánh "bộp" một tiếng.

"Hay quá! Không đóng được nắp, thế là không được, không làm gì được luôn. Con hiểu không, Kenichi?"

Đương nhiên là tôi hiểu được câu chơi chữ cỡ đó.

Nhưng tình huống này có vui vẻ gì đâu.

"Lúc này mà anh còn bảo không làm gì được tình bơ thế à!"

Mẹ cũng lườm bố một cái cháy mắt.

"Trúng rán, đồ ăn kèm các thứ em đã chuẩn bị xong cả rồi. Thôi thì cứ sắp thức ăn vào hộp cơm đã nhí, đúng không Kenichi?"

"Vâng, mình ra cửa hàng tiện lợi mua cơm nắm cũng được ạ."

"Ừ. Nhưng mẹ đã chuẩn bị nguyên liệu để nấu cơm hạt dẻ sẵn sàng rồi, thế mà lại chẳng nấu được."

Mẹ vừa dứt lời thì bố lại bắt đầu:

"Trời! Nấu cơm hạt dẻ, giờ lại thành đi mua cơm cho "hạt dẻ" luôn."

Tôi cứ tưởng bố lại vừa nghĩ ra một câu chơi chữ nhạt nhẽo nữa, nhưng hình như... không phải.

"Ừa, ai vừa lên tiếng thế?" Mẹ chớp mắt thắc mắc.

Tôi với bố cũng ngạc nhiên nhìn quanh.

Lập tức, tiếng nói ấy lại vang lên:

"Đây đây, ở đây."

Và tiếng gọi phát ra từ chỗ... nồi cơm điện!

"Oái oái, chuyện gì thế này!"

Bố thấy vậy thì giật lùi liên tiếp mấy bước, hoảng hồn.

Nhưng mà cũng phải thôi, bởi chiếc nồi cơm điện đột nhiên xuất hiện mắt, miệng, còn mọc ra cả mũi nữa chứ.

